

Evaluation of the Project to Enhance the Efficiency of Student Care System in Schools Under the Office of Samut Sakhon Primary Education Service Area Office

Nutpasorn Pasusitthipong¹, Thira Bhawangkanantha^{2*}, and Phattaranan Lai-ngarm³

¹ *Independent scholar*

² *Office of the Basic Education Commission*

³ *Samutsakhon Primary Education Service Area Office*

* *Corresponding author. E-mail: dr.tee64@gmail.com*

ABSTRACT

The purpose of this research was to evaluate the contexts, inputs, processes, outputs, and overall satisfaction related to the implementation of a project aimed at enhancing the efficiency of the student care system in schools under the jurisdiction of the Samut Sakhon Primary Education Service Area Office. The study involved a sample of 328 school administrators and teachers. Data were collected using a questionnaire, which was then analyzed through calculations of percentages, averages, and standard deviations. The evaluation results revealed the following: 1) The context of the project, assessed according to indicators of needs and feasibility, was found to be highly suitable overall. 2) The input factors related to the structure of the student care system—specifically regarding personnel and resources—were deemed generally appropriate and rated at a high level. 3) The processes involved in the project, which included the implementation of five activities, were carried out at a high level overall. 4) The outputs of the project demonstrated successful outcomes as measured by various indicators, and overall satisfaction with the project's implementation was also rated highly.

Keywords: Project Evaluation, Efficiency, Student Care System

การประเมินโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพพระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

ณัฐภร พสุติพิพงษ์¹ อีร์ ภาวักนันท์^{2*} และภัทรนันท์ ไหลงาม³

1 นักวิชาการอิสระ

2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

* Corresponding author: dr.tee64@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินบริบท, ปัจจัยนำเข้า, กระบวนการ, ผลผลิต และความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพพระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 328 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการประเมิน พบว่า 1) บริบทของโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพพระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามตัวชี้วัดความต้องการจำเป็น และความเป็นไปได้ของโครงการ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ปัจจัยนำเข้าของโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพพระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามตัวชี้วัดบุคลากร และทรัพยากรของโครงการ พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 3) กระบวนการของโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพพระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามตัวชี้วัดกิจกรรมการดำเนินงาน 5 กิจกรรม โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และ 4) ผลผลิตของโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพพระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีผลสำเร็จตามตัวชี้วัดในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพพระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ประเมินโครงการ, ประสิทธิภาพ, พระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียน

© 2024 JAE: Learning Encouragement Journal

บทนำ

การปรับกระบวนการทัศน์เป้าหมายในการพัฒนาประเทศโดยมีการตราพระราชบัญญัติยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) เพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาประเทศโดยมีการกำหนดเป้าหมายสุดท้ายของการพัฒนาคือประเทศมั่นคง ประชาชนมั่งคั่งและมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน รัฐบาลได้กำหนดให้มีแผนในการพัฒนาประเทศใน 3 ระดับ (พระราชบัญญัติยุทธศาสตร์ชาติ, 2561) ดังนี้ แผนระดับ 1 คือยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ 6 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านความมั่นคง (2) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (3) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ (4) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (5) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (6) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ สำหรับแผนระดับ 1 หรือยุทธศาสตร์ชาตินี้ถือว่าเป็นกรอบหลักหรือทิศทางหลักในการพัฒนาประเทศ แผนระดับ 2 เป็นแผนที่จัดทำขึ้นเพื่อกำหนดแนวทางในระดับรองลงมาและมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติหรือแผนระดับที่ 1 บรรลุวัตถุประสงค์ แผนระดับ 2 ประกอบด้วย 4 แผนย่อยได้แก่ (1) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (2) แผนการปฏิรูปประเทศด้านต่างๆ (3) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (4) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ส่วนแผนระดับ 2 แผนย่อยที่ 1 คือแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาตินั้น มีลักษณะเป็นแผนที่กำหนดประเด็นที่มีการบูรณาการและเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้องกัน (cross issue) ซึ่งจะทำให้ประเด็นการพัฒนาไม่ซ้ำซ้อนระหว่างแผนแม่บททำให้ส่วนราชการสามารถนำแผนแม่บทไปใช้ในทางปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ราชกิจจานุเบกษา, 2561)

กระทรวงศึกษาธิการนั้นมีพันธกิจที่เกี่ยวข้องและมีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ซึ่งเปรียบเสมือนแผนยุทธศาสตร์หลักของกระทรวงในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 – 2579) ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรมเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างโอกาส ความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางการศึกษา ยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา โดยในแผนการศึกษาชาตินี้ได้มีการจัดทำมาตรฐานการศึกษาของชาติซึ่ง หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ ที่พึงประสงค์ของคนไทย เพื่อให้สถานศึกษาทุกแห่งยึดเป็นกรอบสำหรับสร้างคนไทย 4.0 ที่แม้แต่แตกต่างตามบริบทของท้องถิ่นและของสถานศึกษา แต่มีจุดหมายรวมคือ “ธำรงความเป็นไทยและแข่งขันได้ในเวทีโลก” สามารถเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศทั้งในมิติเศรษฐกิจ มิติสังคม และมิติการเมืองต่อไปได้ และเมื่อพิจารณาให้ดีแล้วจะเห็นว่าผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของมาตรฐานการศึกษาของชาตินี้ มีความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ซึ่งกฎหมายยุทธศาสตร์และแผนงานทั้งหลายเหล่านี้ ต่างมีอุดมการณ์เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติสามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติเป็นพลเมืองดี มีคุณภาพและความสามารถสูง พัฒนตนอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งยังคาดหวังให้คนไทยทั้งปวงได้รับโอกาสเท่าเทียมกันทางการศึกษา สามารถเป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อเป้าหมายของการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหน่วยงานหลักของกระทรวงศึกษาธิการ มีความรับผิดชอบในเรื่องการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศ และบังคับบัญชาโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทั่วประเทศ โดยนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาใช้เป็นกระบวนการสำคัญในการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนที่จะดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่มีขั้นตอน วิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน มีครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาที่เป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน อาทิ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร ครูทุกคน ฯลฯ กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดนโยบายสำคัญให้โรงเรียนในสังกัดทุกแห่งจัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และดำเนินการอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความยั่งยืน นักเรียนทุกคนจะต้องได้รับการดูแลช่วยเหลือ พิทักษ์ ปกป้อง ค้ำครองอย่างรอบด้านด้วยกระบวนการที่ถูกต้องเหมาะสมและทันการณ์ ได้รับการพัฒนาในทุกมิติ เพื่อให้เป็นคนดี มีความสุข และปลอดภัยในสภาพสังคมปัจจุบัน โดยจะต้องมีการประเมินและรายงานทุกปีการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2566)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จึงจำเป็นต้องมีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการดำเนินโครงการได้อย่างเป็นระบบนั้นจะต้องมีการประเมินโครงการและรายงานผลเพื่อจะได้มีข้อมูลย้อนกลับนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาโครงการให้ดีขึ้นมีประสิทธิภาพขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ในปัจจุบันทุกฝ่ายได้เห็นความสำคัญและประโยชน์ของการประเมินโครงการจึงเข้ามามีส่วนร่วมกันมากขึ้น ในขณะเดียวกันการประเมินโครงการยังเป็นกลไกสำคัญที่จะนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนา ไม่ใช่เป็นการจับผิดตามแนวคิดเดิม ๆ ดังคำกล่าวที่ว่า “จุดประสงค์ที่สำคัญที่สุดของการประเมินผลไม่ใช่เพื่อพิสูจน์แต่เพื่อปรับปรุงและพัฒนาหรือทำให้ดีขึ้น นั่นเอง (Evaluation’s most important purpose is not to prove, but to improve.)” (Stufflebeam, 2004) ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงพัฒนาโครงการให้เอื้อและเกิดประโยชน์ต่อการดำเนินโครงการให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นจึงได้ดำเนินการประเมินโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานทั้งระบบอันจะช่วยส่งเสริมให้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความยั่งยืน นักเรียนทุกคนจะต้องได้รับการดูแลช่วยเหลือ พิทักษ์ ปกป้อง ค้ำครองอย่างรอบด้านด้วย

กระบวนการที่ถูกต้อง เหมาะสมและทันการณ์ ได้รับการพัฒนาในทุกมิติ เพื่อให้เป็นคนที่มีความสุข และปลอดภัยในสภาพสังคมปัจจุบันต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินบริบทของโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพพระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครตามตัวชี้วัดความต้องการจำเป็น และความเป็นไปได้ของโครงการ
2. เพื่อประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพพระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครตามตัวชี้วัดบุคลากร และทรัพยากรของโครงการ
3. เพื่อประเมินกระบวนการของโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพพระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครตามตัวชี้วัดกิจกรรมการดำเนินงาน 5 กิจกรรม
4. เพื่อประเมินผลผลิตของโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพพระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครตามตัวชี้วัด และความพึงพอใจต่อการดำเนินโครงการ

โครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพพระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

ระเบียบวิธีวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัยครั้งนี้ใช้การวิจัยเชิงประเมิน (Evaluation Research) ในการประเมินครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตของการประเมินในด้านเนื้อหา ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง และด้านระยะเวลาในการประเมิน ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การประเมินโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพพระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ในครั้งนี้ ประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินโครงการแบบ CIPP Model ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 2004) โดยประเมินทั้งระบบของโครงการ 4 ด้าน คือบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตของโครงการตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครู

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรในการวิจัย คือ การสร้างเสริมประสิทธิภาพพระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียน 4 ด้าน คือ

2.1 ด้านสภาพแวดล้อม (context Evaluation) เป็นการประเมินเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการดำเนินโครงการความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ ความสอดคล้องกับนโยบาย ของหน่วยงานต้นสังกัด และความเป็นไปได้ของโครงการ

2.2 ด้านปัจจัยนำเข้า (input Evaluation) เป็นการประเมินเกี่ยวกับความพร้อมของบุคลากรความเพียงพอของงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์และอาคารสถานที่ การบริหารจัดการและหน่วยงานที่สนับสนุนโครงการ

2.3 ด้านกระบวนการ (process Evaluation) เป็นการประเมินขั้นตอนการดำเนินโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพพระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียน ปีการศึกษา 2566 เกี่ยวกับการวางแผนการดำเนินงาน การจัดกิจกรรม การติดตามประเมินผล และการนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงพัฒนา 5 กิจกรรม ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และการส่งต่อ

2.4 ด้านผลผลิต (product Evaluation) ประกอบด้วย 3 ด้านคือ

2.4.1 โครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพพระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีการเพิ่มประสิทธิภาพ ในระบบการปฏิบัติงาน 5 ขั้นตอน ส่งผลให้ระบบนี้สามารถเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาของโรงเรียนได้อย่างดีเยี่ยม มีการลดจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งในระบบการปฏิบัติงาน 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรอง

นักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน 5) การส่งต่อให้นักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

2.4.2 ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการดำเนินโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครู

3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากร ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาและครูปีการศึกษา 2566 จำนวน 1,810 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 121 คน และครู 1,689 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมิน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรยามาเนที่ความคลาดเคลื่อน .05 ด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วน (Stratified Random Sampling) ได้ผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 328 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 22 คน และครู 306 คน

4. ขอบเขตด้านระยะเวลาการประเมิน

เพื่อให้สถานศึกษานำผลการประเมินไปใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงพัฒนาโครงการในปีการศึกษาต่อไป ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาการประเมินโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สิ้นปีการศึกษา 2566 ระหว่างวันที่ 15 - 30 มีนาคม 2567

กรอบแนวคิดการประเมิน

กรอบแนวคิดการประเมินโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ปีการศึกษา 2566 มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วน ได้แก่ ประเด็นการประเมิน ตัวชี้วัด และเกณฑ์การประเมิน ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 กรอบแนวคิดการประเมิน

ประเด็นการประเมิน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์การประเมิน
การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	1) เก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล เช่น การเยี่ยมบ้าน การสังเกต การสอบถาม การสัมภาษณ์ หรือการทดสอบ 2) ครูที่ปรึกษาบันทึกข้อมูลเชิงประจักษ์ที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียน นำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์ คัดกรองนักเรียน และวางแผนส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไข	$\bar{x} \geq 3.50$ จากมาตรวัด 5 ระดับ
การคัดกรองนักเรียน	1) ครูที่ปรึกษาพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนในด้านต่าง ๆ และจัดกลุ่มนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา 2) ครูที่ปรึกษาให้ความช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหาให้นักเรียนได้อย่างรวดเร็วและดำเนินการแก้ปัญหานักเรียนกลุ่มมีปัญหาอย่างใกล้ชิด 3) นักเรียนกลุ่มเสี่ยงโรงเรียนดำเนินการป้องกันหรือแก้ไขและให้การช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน	$\bar{x} \geq 3.50$ จากมาตรวัด 5 ระดับ

ตารางที่ 1 กรอบแนวคิดการประเมิน

ประเด็นการประเมิน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์การประเมิน
การส่งเสริมและพัฒนาการเรียน	1) สนับสนุนดูแลเอาใจใส่นักเรียนทุกกลุ่มอย่างใกล้ชิด ให้ความสำคัญกับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหาเป็นอันดับแรก และช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหากลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ 2) มีกิจกรรมพัฒนาพฤติกรรมนักเรียนให้ดีขึ้นกว่าเดิมและมีคุณภาพตามที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวัง 3) ประสานงานกับผู้ปกครอง และชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนาการเรียน	$\bar{X} \geq 3.50$ จากมาตรวัด 5 ระดับ
การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	1) ครูที่ปรึกษาให้ความเอาใจใส่นักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน และเฝ้าระวังนักเรียนกลุ่มเสี่ยงเพื่อป้องกันมิให้กลายเป็นกลุ่มมีปัญหา 2) มีวิธีการแก้ไขปัญหาย่างเร่งด่วนสำหรับนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหา และไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนทั้งสองกลุ่มจนกลายเป็นปัญหาของสังคม	$\bar{X} \geq 3.50$ จากมาตรวัด 5 ระดับ
การส่งต่อ	1) ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างรวดเร็ว เหมาะสม และมีกระบวนการส่งต่อนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านอย่างชัดเจน 2) ครูที่ปรึกษาส่งนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ 3) มีการส่งต่อนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือไปให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องในกรณีที่เกินความสามารถของสถานศึกษา โดยครูแนะแนวหรือผู้เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อและมีการติดต่อรับทราบการช่วยเหลือเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง	$\bar{X} \geq 3.50$ จากมาตรวัด 5 ระดับ

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 ผลการประเมินบริบทของโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ตามตัวชี้วัดความต้องการจำเป็น และความเป็นไปได้ของโครงการ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.35) และเมื่อพิจารณารายข้อจะเห็นว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้น วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับปัจจุบัน ที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.47)

1.2 ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ตามตัวชี้วัดบุคลากร และทรัพยากรของโครงการ พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณารายข้อส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้น ผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบโครงการ มีความพร้อมในการดำเนินโครงการ ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.27) และมีความสามารถในการดำเนินโครงการ ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.33) ที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

1.3 ผลการประเมินกระบวนการของโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ตามตัวชี้วัดกิจกรรมการดำเนินงาน 5 กิจกรรม โดยภาพรวมมี

การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.34) ยกเว้นมีการติดตามประสานงานการจัดกิจกรรมกับผู้ที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.28) และมีการกำกับ ติดตาม ควบคุมการดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.30) ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

1.4 ผลการประเมินผลผลิตของโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพพระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร มีผลสำเร็จตามตัวชี้วัดในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายการกิจกรรมพบว่า ส่วนใหญ่มีผลสำเร็จตามตัวชี้วัดอยู่ในระดับมาก ยกเว้น กิจกรรมการคัดกรองนักเรียน และกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเด็กนักเรียน ที่มีผลสำเร็จตามตัวชี้วัดอยู่ในระดับมากที่สุด และผลการประเมินความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพพระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ด้านผลผลิตที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

2. อภิปรายผล

ผลการประเมินโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพพระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

2.1 ผลการประเมินบริบทของโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพพระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามตัวชี้วัดความต้องการจำเป็น และความเป็นไปได้ของโครงการ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการดำเนินการกำหนดโครงการได้ศึกษาความเหมาะสมสอดคล้องกับแนวนโยบายเกี่ยวกับพระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งระดับชาติ ระดับหน่วยงานต้นสังกัด และระดับสถานศึกษา จึงทำให้มีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิทธิศักดิ์ แก้วสอนทะเล (2561) ที่ทำการประเมินโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2560 ผลการประเมินพบว่า ด้านสภาวะแวดล้อม โดยภาพรวมมีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด

2.2 ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพพระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามตัวชี้วัดบุคลากร และทรัพยากรของโครงการ พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบโครงการ มีความพร้อมในการดำเนินโครงการ และมีความสามารถในการดำเนินโครงการเป็นอย่างดีจึงทำให้มีความพร้อมด้านปัจจัยในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จารุวรรณ ควนวิไล (2562) ที่รายงานการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งสูง โดยใช้รูปแบบซีบีพี (CIPP Model) พบว่า ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับ สิทธิศักดิ์ แก้วสอนทะเล (2561) ที่ได้ทำการประเมินโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2560 ผลการประเมิน พบว่า ด้านปัจจัยโดยภาพรวมมีความพร้อมอยู่ในระดับมากที่สุด

2.3 ผลการประเมินกระบวนการของโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพพระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามตัวชี้วัดกิจกรรมการดำเนินงาน 5 กิจกรรม โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากทางโรงเรียนมีการติดตามประสานงานการจัดกิจกรรมกับผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ และมีการกำกับติดตามควบคุมการดำเนินงานของโครงการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์อย่างสม่ำเสมอจึงทำให้มีการประเมินอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณิชชา ผละฤทธิ์ (2563) รายงานการประเมินโครงการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนรัตนพลวิทยา ปีการศึกษา 2562 พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านกระบวนการ พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมิน ทั้งภาพรวมและทุกประเด็นตัวชี้วัดอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปิยะวุฒิ ศรีชนะ (2559) ได้ดำเนินการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนโพธิ์งามพิทยาคาร จังหวัดยโสธร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 ที่พบว่า การประเมินกระบวนการพบว่าผลการประเมินอยู่ในระดับมาก และผลการวิจัยของ ประทีปแสง พลรักษา (2558) ที่ได้ดำเนินการประเมินโครงการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ HOME โรงเรียนกุดสะเทินวิทยาคาร อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ซึ่งพบว่า การประเมินกระบวนการมีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก

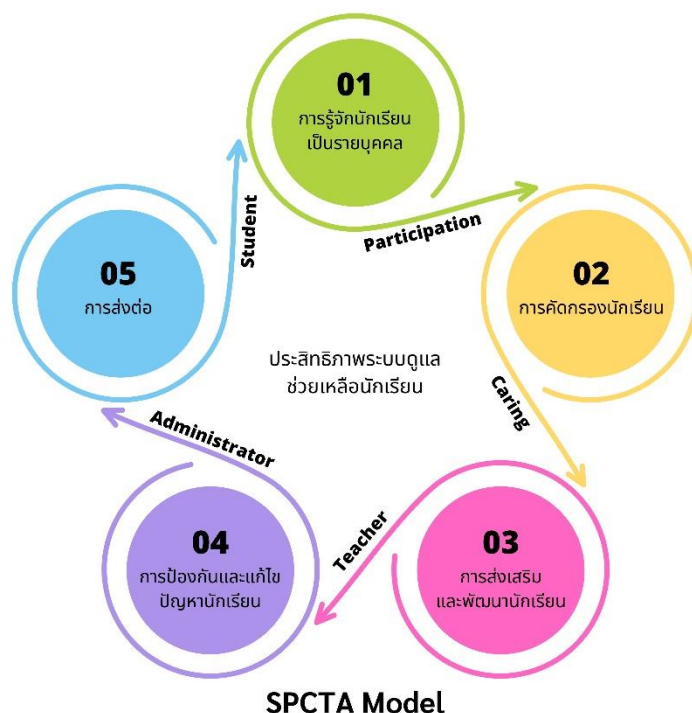
2.4 ผลการประเมินผลผลิตของโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพพระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีผลสำเร็จตามตัวชี้วัดในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายการกิจกรรม พบว่า ส่วนใหญ่มีผลสำเร็จตามตัวชี้วัดอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาผลการประเมินความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพพระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียนจากผู้บริหารและครูโดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโครงการดังกล่าวได้รับการนิเทศติดตามผลการดำเนินงานตลอดปีการศึกษาอย่างน้อยภาคเรียนละ 2 ครั้ง และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้มีการกำหนดบทบาทของผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการดำเนินงานไว้ชัดเจน เช่น มีกระบวนการประสานงานกับนักเรียน ครู และผู้ปกครองนักเรียนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน ประสานงานกับผู้ปกครองให้เข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน และมีกิจกรรมพัฒนาพฤติกรรมนักเรียนให้ดีขึ้นกว่าเดิมและมีคุณภาพตามที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวัง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ขวัญใจ กาศก้อง (2551) ได้ศึกษารายงานการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านดอนวัว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 พบว่า ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษา มีความคิดเห็นด้านผลผลิต โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.25 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ชุมชนมีความพึงพอใจและให้ความร่วมมือสนับสนุน ส่งเสริม โครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และสอดคล้องกับทอร์มา (Torma, 1999) ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจทัศนคติในเรื่องเกี่ยวกับการบริหารงานแนะแนว ในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาล Virginia Beach City Public School ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ ทัศนคติของผู้เกี่ยวข้อง กับโรงเรียน (ผู้ปกครอง ผู้บริหารโรงเรียน คณาจารย์ ครูแนะแนว และนักเรียนเกรด 5) ในเรื่องเกี่ยวกับการแนะแนวและให้คำปรึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา Virginia Beach City Public School พบว่า ผู้ปกครอง ผู้บริหารโรงเรียน คณาจารย์ครูแนะแนวทุกคน มีความรู้สึกในด้านบวกเกี่ยวกับโปรแกรมการแนะแนวและการให้คำปรึกษาซึ่งช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น

นอกจากนี้ เนื่องมาจากการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในครั้งนี้มีมุ่งประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนเป็นสำคัญ แต่การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ส่วนใหญ่เป็นบทบาทของครูที่ปรึกษาซึ่งมีความใกล้ชิดกับนักเรียน นักเรียนจึงเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจ เมื่อนักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยความเต็มใจและบังเกิดผลดีต่อนักเรียนแล้วบรรยากาศที่มีความเอื้ออาทร การเอาใจใส่ของครูที่ปรึกษา การนิเทศติดตามของผู้บริหารสถานศึกษา จึงทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งความพึงพอใจของนักเรียนจะเป็นไปตามทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ (Hierarchy of Needs) (Maslow, 1987 อ้างถึงใน ปิยะวุฒิ ศรีชนะ, 2559) ซึ่งมีแนวความคิดพื้นฐานว่ามนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองหรือความพึงพอใจอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วความต้องการสิ่งอื่น ๆ ก็จะเกิดขึ้นมาอีก ความต้องการเหล่านี้หากได้รับการตอบสนองก็จะช่วยให้เกิดความพึงพอใจ ผลการประเมินโครงการครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยหรือผลการประเมินของ ประทีปแสง พลรักษา (2558) ที่ได้ดำเนินการประเมินโครงการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ HOME โรงเรียนกุดสะเทินวิทยาคาร อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ซึ่งพบว่า ผลการประเมินด้านผลผลิตด้านความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ ปิยะวุฒิ ศรีชนะ (2559) ที่ได้ดำเนินการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนโพ้นงามพิทยาคาร จังหวัดยโสธร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 ผลการประเมินโครงการสรุปได้ว่า การประเมินผลผลิต พบว่า ผลการประเมินอยู่ในระดับมาก

องค์ความรู้ใหม่

จากการดำเนินโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพพระบุดูแลช่วยเหลือนักเรียนภายใต้กิจกรรมสำคัญ 5 กิจกรรม คือ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน และ 5) การส่งต่อ โดยมุ่งประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนเป็นสำคัญภายใต้องค์ประกอบสำคัญ คือ นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจ (Student) เน้นการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง (Participation) การสร้างบรรยากาศที่มี

ความเอื้ออาทร (Caring) การเอาใจใส่ของครูที่ปรึกษา (Teacher) และการนิเทศติดตามของผู้บริหารสถานศึกษา (Administrator) ดังรูปแบบประสิทธิภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หรือ SPCTA Model ที่แสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 รูปแบบประสิทธิภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หรือ SPCTA Model

ข้อเสนอแนะ

จากผลการประเมินโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีข้อเสนอแนะในการนำผลการประเมินไปใช้ และการประเมินโครงการครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการประเมินไปใช้

1.1 การดำเนินโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านบริบทควรให้ความสำคัญกับความสอดคล้องกับนโยบายหรือแผนในระดับต่างๆ อย่างครอบคลุม เช่น แผนพัฒนาการแนะแนวและแนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนว ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พ.ศ.2561-2565) ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) และด้านปัจจัยควรมีการจัดเตรียมความพร้อมด้านปัจจัยต่างๆ ให้เพียงพอ เช่น คู่มือดำเนินโครงการ วัสดุ อุปกรณ์ในการปฏิบัติงานกิจกรรมของโครงการมีเพียงพอ

1.2 ด้านกระบวนการควรมีการวางแผนดำเนินโครงการสู่การปฏิบัติโดยกำหนดกิจกรรมสร้างเสริมเพื่อใช้เป็นกลไกในการขับเคลื่อนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น กลไกในการดำเนินกิจกรรมโครงการตามแผนที่กำหนดไว้ และการจัดกิจกรรมในรูปแบบที่หลากหลายได้ตามเป้าหมายที่กำหนด

1.3 ด้านผลผลิตควรให้ความสำคัญกับกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนให้มากยิ่งขึ้น เช่น การบันทึกข้อมูลเชิงประจักษ์ที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนโดยร่วมมือกับผู้ปกครอง การนำข้อมูลไปวางแผนส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ร่วมกับผู้ปกครอง การเฝ้าระวังและแจ้งผู้ปกครองทราบกรณีนักเรียนกลุ่มเสี่ยงเพื่อป้องกันมิให้กลายเป็นกลุ่มมีปัญหา และการร่วมมือกับผู้ปกครองกำกับติดตามผลนักเรียนที่มีปัญหาอย่างต่อเนื่อง

1.4 ผลการประเมินความพึงพอใจบ่งชี้ให้เห็นว่าด้านกระบวนการมีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่ำกว่าด้านปัจจัยและผลผลิต ดังนั้น โรงเรียนควรเพิ่มมาตรฐานส่งเสริมที่เป็นกลไกในการขับเคลื่อนให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น กำหนดให้

มีคณะกรรมการกำกับติดตามการดำเนินงานตามขั้นตอนที่ชัดเจน และการรายงานผลการดำเนินงานในแต่ละระยะอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการประเมินโครงการครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการรายงานโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนติดต่อกัน 3 ปีการศึกษาเพื่อทราบแนวโน้มและทิศทางการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2.2 ควรมีการเพิ่มกิจกรรมการดำเนินโครงการเพิ่มจากเดิม เช่น กิจกรรมเสริมสร้างประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.3 ควรประเมินโครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมโดยความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เช่น ครู นักเรียน ผู้ปกครองนักเรียน และชุมชน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- ขวัญใจ กาศทอง. (2551). รายงานการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านดอนว้าว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7. นครราชสีมา: โรงเรียนบ้านดอนว้าว.
- จารุวรรณ ควนวิไล. (2562). รายงานการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งสูง โดยใช้รูปแบบ CIPP (CIPP Model). กระบี่: โรงเรียนบ้านทุ่งสูง.
- ณลิษา ผลยะฤทธิ์. (2563). รายงานการประเมินโครงการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนรัตนพลวิทยา ปีการศึกษา 2562. เชียงราย: โรงเรียนรัตนพลวิทยา.
- ประทีปแสง พลรักษา. (2558). การประเมินโครงการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ HOME โรงเรียนกุดสะเทินวิทยาคาร อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19. หนองบัวลำภู: โรงเรียนกุดสะเทินวิทยาคาร.
- ปิยะวุฒิ ศรีชนะ. (2559). การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนโพนงามพิทยาคาร จังหวัดยโสธร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28. ยโสธร: โรงเรียนโพนงามพิทยาคาร.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2561). ประกาศ เรื่อง ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580). https://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2561/A/082/T_0001.PDF
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2566). นโยบายและจุดเน้น ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566. <https://www.obec.go.th/archives/814223>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579. <https://www.lampang.go.th/public60/EducationPlan2.pdf>
- สิทธิศักดิ์ แก้วสอนทะเล. (2561). การประเมินโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2560. กรุงเทพฯ: โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ.
- Stufflebeam, D. L. (2004). *The 21st century CIPP model*. In Alkin, M.C. (Ed). *Evaluation roots: tracing theorists' views and influences*. London, England: SAGE.
- Torma, S.C. (1999). *The Perceptions of Elementary Guidance in the Virginia Beach City Public Schools (Guidance)*. <http://www.od.arc.nrru.ac.th/dao/detail.nsp>